

[ROZŁOMIENIE *sb n*

roz-, rof-; -enie, -enie.

Teksty nie oznaczają é oraz ó; oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozłomić).

sg N rozłomieni(e). ◇ G rozłomieniã. ◇ L rozłomieniu.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozłamać.

1. *Podzielenie na części przez łamanie; przen: A częmułz pomarli głodem [cf Is 5/13]/ iŕz fię nie nauczili od pana Chriftuła/ rozłomić chleba ięczmięnnego/ tilko z wierzchu chleba poŕiwaią/ Ale zupełnie doieść fię s rzodku łmacznego niemogą. (marg) Rozłomięnie chleba co znaczy. (-) ErazmNow 74v.*

2. *To, co zostało rozłamane: Iedząc go [chleb eucharystyczny] wprawdzie wierni ále go namniey nie rozrywáią; y owszem po rozłamániu Sákrámentu/ cáły pod káżdą rozłomienia cząłtką zołtaie. WujPos 1590 274 (Linde s.v. rozłamać).*

3. *Odstępstwo od posłuszeństwa Bogu: Y rzekł áby potrácił ie [cf Ex 32/10]/ by beł Moizełz wybrany iego nie łtał w rozłomieniu [in confractio] przed obliczem iego. PsKrak 1532 105/23; Glosy III 102/121.*

Cf **ROZŁOMIĆ**